

ცხოველებში საერთო მოვლენებს. მსგავსება შეიძლება იყოს ჭირთან, მაგრამ ჭირის დროს არ აქვს ადგილი აფთოზური ბუშტების გაჩენას.

მკურნალობა – თურქულის ტიპოური, კეთილთვისებიანი მიმდინარეობისას ჩვეულებრივ საპეციალურ მკურნალ არ მიმართავენ, რადგან კლინიკური ნიშნების გამოვლინებიდან 6-8 დღის შემდეგ ცხოველი იკურნება, საჭიროა მხოლოდ ინფექციის მიმდინარეობისას ხელის შეწყობა და ავადმყოფის დაცვა ყოველგვარი გართულებისგან. პირის ღრუს ტკივილების შესამცირებლად და ჩლიქის დაავადების თავიდან ასაცილებლად საჭიროა ცხოველი ნაკლებად მოძრაობდეს, ცხოველის სადგომი სუფთად ინახებოდეს, ეძლეოდეს რბილი საკვები. ადგილობრივი მკურნალობა ენიშნება ვეტერინარი საპეციალისტის მიერ.

პროფილაქტიკური ღონისძიებების ჩასატარებლად გამოიყენება თურქულის ვაქცინა, შესაბამისად პიროტყვი იცრება 3 თვის ასაკიდან, იმუნიტეტის ხანგრძლივობა არის 6 თვე. ცხოველი თურქულზე იცრება ნელინადში 2-ჯერ.

ა(ა)იპ აგროსერვისსენტრის კონსულტანტი

გიორგი კალანდიაძე –
ქ. გათუში 599 54 69 84

მისამართი: სპაკთხელო, გათუში, 6010,

ი. გოგებაშვილის ქუჩა № 46^ა

გელ.: +995 (422) 27 96 02

www.agroc.ge

სხელი ხაზი: +995 599 89 89 61

ჯილესი (ციგირული წყლული), თურქული

ჯილეხი (ციმბირკულიწყულ)

ჯილეხი – ყველა შინაური და გარეული ცხოველის, ასევე ადამიანის განსაკუთრებით საშიში ინფექციური დაავადებაა, რომელიც ცნობილია ჰიპოკრატეს დროიდან. ჯილეხის ამთვისებელია ყველა სასოფლო – სამეურნეო რქოსან პირუტყვში 60%-ზე მეტია, ხოლო წერილფეხა პირუტყვსა და ცხენებში კი 90%-ს აღემატება. დაავადების ძირითად წყაროს დაავადებული ცხოველი და მის მიერ ინფიცირებული გარემო (ძირითადად ნიადაგი და წყალი) წარმოადგენს.

ჯილეხის გავრცელების მიზეზი შეიძლება იყოს სისხლმწოვი მწერები, მღრღნელები, ბუზები.

ვირუსი ვრცელდება ვირუსმტარებელი ცხოველით, რომელიც გამოყოფს აღმძვრელს ფეკალური მასის საშუალებით, შარდითა და წერწყლით. იქმნება დაავადების დიდ მანძილზე გავრცელების საშიშროება, დაუშვებელია აგრეთვე ცხოველის დამარხვა, ლეში პუცტილებლად უნდა დაინჯას!

ჩვეულებრივ, დაავადება აღინიშნება წელიწადის თბილ პერიოდში, დაინფიცირებულ საძოვარზე პირუტყვის

ძოვების დროს, უფრო კი იქ, სადაც არის ღარიბი, მწირი და მშრალი ბალახეულობა. თუმცა ერთეული შემთხვევები ფიქსირდება ზამთრის პერიოდშიც. დაავადების დიდი საშიშროებაა წყალიდობის შემდეგაც.

ჯილეხის საინკუბაციო პერიოდი 1-2 დღე, იშვიათ შემთხვევაში გრძელდება რამოდენიმე დღე. მიმდინარეობს ელვისებურად, მწვავედ და ქვემწვავედ. დაავადების ელვისებური განვითარების დროს ცხოველი მყისიერად იღუპება ყოველგვარი კლინიკური ნიშნების გამოვლინების გარეშე.

ჯილეხის პაროზიტატიკის უმთავრესი პარამეტრი პირუტყვის პაციენტისათვის

მოზრდილი მსხვილი და წერილი რქოსანი პირუტყვი, აგრეთვე ცხენი და ღორი უნდა აიცრას წელიწადში ერთხელ. ცხოველის დაკვლა ნებადართულია ჯილეხის საწინააღმდეგო აცრიდან 14 დღის განმავლობაში.

ჯილეხით ავადდება ადამიანიც!

ადამიანი როგორც წესი, ავადდება ავადმყოფი ცხოველის მოვლის ან დაავადებული ცხოველური პროდუქტების (ხორცი, რძის ნაწარმი) მიღებისას.

ადამიანში უფრო ხშირია კანისა და ნაწლავის ფორმა.

ჯილეხით დაავადებული ადამიანის პრესიტატიკისათვის უცილობელია

მკურნალობა და ვაქცინაცია

მკურნალობისას გამოიყენება ჯილეხის საწინააღმდეგო შრატა, ან გამაგლობულინი.

თურქული

თურქულით ავადებიან მსხვილფეხა რქოსანი პირუტყვი ცხვარი, თხა, ღორი, აგრეთვე ადამიანიც.

კლინიკური ნიშნები – დაავადების დამახასიათებელი კლინიკური ნიშნებს წარმოადგენს: წერწყვეტვა, აფთებისა და ეროზიის არსებობა პირის ღრუს ლორწოვან გარსზე, გვირგვინის კანზე და ჩლიქთა შორის არეში. ცხვირის ძვირფეზე, ცურზე, ტემპერატურის აწევა, კოჟლობა და მადის დაკარგვა, შესაძლებელია ცხოველებმა დაავადება მოიხადოს ფარული კლინიკური ნიშნებით. ახალშობილ მოზარდ ცხოველებში თურქული ზოგჯერ მიმდინარეობს ზემწვავე ფორმით აფთების წარმოშობის გარეშე, სიკვდილიანობით.

ღიაგნოზი – ისმება ზემოთ ჩამოთვლილი კლინიკური ნიშნების საფუძველზე, ზოგიერთი მსგავსება შეიძლება იყოს ძროხის ყვავილთან, მაგრამ უკანასკნელი ლოკალიზდება (ვითარდება) მარტო ცურზე და არ იწვევს

